

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1438

22.12.2017

Прем'єр-міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит групи народних депутатів (Павленка Ю. О. та інших, всього 32 депутата), оголошений на засіданні Верховної Ради України 22 грудня 2017 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 3 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1438

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

6 грудня 2017 р.

№ 054/2/183-17

Прем'єр-міністру України

В.Б. ГРОЙСМАНУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо вшанування пам'яті видатних
представників української творчої інтелігенції
30-х років ХХ століття, які мешкали
у харківському Будинку «Слово»*

Шановний Володимире Борисовичу!

В Харкові, по вулиці Культури, 9, є унікальний Будинок «Слово». В кінці 20-х років минулого сторіччя тут оселилися найвидатніші представники української творчої інтелігенції того часу: поети, письменники, художники, режисери, актори, які внесли вагомий вклад в розвиток національної культури. Це Микола Куліш, Володимир Сосюра, Остап Вишня, Павло Тичина, Лесь Курбас, Михайль Семенко, Майк Йогансен, Микола Хвильовий, Іван Багряний, Микола Бажан, Анатоль Петрицький, Василь Седляр, Іван Падалка, Вадим Меллер, Іван Кулик, Григорій Епик, Наталя Ужвій, Валер'ян Підмогильний, Михайло Яловий, Юрій Яновський та багато інших. Протягом з 1933-го по 1938-й рік переважна більшість мешканців Будинку «Слово» були репресовані радянським комуністичним режимом на Соловках та в інших катівнях НКВС.

У вересні цього року на Варшавському міжнародному кінофестивалі відбулася прем'єра документального фільму «Будинок “Слово”», знятого на основі унікальних архівних матеріалів та прив'язаного безпосередньо до місця трагічних подій – харківського будинку з майже сторічною історією. Фільм викликав значний резонанс у суспільстві та привернув увагу до болючих сторінок української історії.

На цей час стрічку подивились десятки тисяч глядачів, які склали незабутні враження від показу картини. Підтримку фільму надали: Державне агентство з питань кіно, Міністерство інформаційної політики України, Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформаційної політики.

На превеликий жаль, сама будівля Будинку «Слово» зараз є у жахливому стані, попри те, що знаходиться у центрі Харкова і вже, завдяки показу фільму, стала знаною світлою Першої столиці. Але буде несправедливим не помітити позитивні зрушення, які є збоку місцевої влади. Так напередодні розпочались заходи з енергозбереження по заміні вікон у місцях загального користування, саме в цьому будинку.

Проте, занепокоєння викликає факт, на який звертають увагу у своєму зверненні небайдужі мешканці Харкова. Продовж кількох років ініціативна група харків'ян намагалася створити певний арт простір в Будинку «Слово», бодай для того, щоб якимось чином розказувати історичну правду дітям, котрі приходять вшанувати пам'ять розстріляних письменників. Нажаль, власник, який надавав у оренду підвальне приміщення, де знаходився цей прообраз майбутнього музею, відмовився пускати чергову численну групу школярів, чим позбавив харків'ян та гостей міста можливості доторкнутись до цих, без перебільшення знакових для всієї України подій.

Питання Будинку «Слово» є питанням загальнонаціонального характеру, бо вже давно на часі створення музею «Розстріляного Відродження». Але досі на культурній мапі Харкова і України немає цього об'єкту.

Тому, зважаючи на численні звернення мешканців Харкова, творчої групи фільму «Будинок “Слово”» та тисяч громадян з різних областей України, просимо Вас дати відповідне доручення Міністерству культури України, Міністерству освіти і науки України, Міністерству інформаційної політики України, Харківській обласній державній адміністрації, звернутися до Харківського

міського голови про забезпечення збереження історичної спадщини, а саме Будинок «Слово» та театр «Березіль», вшанування пам'яті видатних представників української творчої інтелігенції 30-х років XX століття, які мешкали у харківському Будинку «Слово» та сприяти створенню музею в цьому будинку.

Додатки:

1. Звернення ініціативної групи зі створення музею (на 2 арк.).
2. Список репресованих митців, мешканців Будинку «Слово» (на 1 арк.).

З повагою

Народні депутати України

Ю. Тавленко 183	<i>[Signature]</i>
Р. Чудов 436	<i>[Signature]</i>
М. Дюмільєв	<i>[Signature]</i>
В. Барто О.С. 365	<i>[Signature]</i>
В. Каннік С.М. 144	<i>[Signature]</i>
Г. А. Цівера 460	<i>[Signature]</i>
Д. Д. Стеценко 426	<i>[Signature]</i>
С. Я. Скрипченко 095	<i>[Signature]</i>
А. В. Трощко 441	<i>[Signature]</i>
В. П. Мірошніченко 127	<i>[Signature]</i>
В. В. Бондар 389	<i>[Signature]</i>
В. В. Князев 076	<i>[Signature]</i>
В. В. Кондратенко 425	<i>[Signature]</i>
Т. Б. Рижкова 435	<i>[Signature]</i>
А. С. Лозовий 188	<i>[Signature]</i>
М. М. Станієв 181	<i>[Signature]</i>
В. В. Князівський 034	<i>[Signature]</i>
І. І. Крульов 216	<i>[Signature]</i>